

JANCSÓ PÉTER

KEDVENC VÁROSOM – FIRENZE

Ritka kegyben részesül a közép-európai ember, ha Toszkána központjába, Firenzébe látogathat. Az Arno folyó két partján elterülő város nemcsak a reneszánsz kultúra bölcsője volt, hanem az egyesített Olasz Királyság első fővárosa is 1865 és 1870 között.

A város területén már a vaskor idején, három ezer évvel ezelőtt is létezett egy település, majd a várostól északra található etruszk település, Fiosole meghódítását követően Julius Caesar veteránjai alapítottak új települést, mely virágzó várossá vált hamarosan. E virágzás adta a város nevét is: Florentia, vagyis Firenze.

A város felemelkedését a XIV. század végén a méltán híres Medici család hatalmának megalapozója, Cosimo hozta el, aki a rivális Milánót és Velencét is szövetségesevé tette. Cosimo sokat tett a város mai képének kialakításáért, hiszen a város dómjának, a Santa Maria del Fiorenak kupoláját a Cosimo által felbérelt Brunelleschi fejezte be. A dóm kívülről valóban impozáns, belülről azonban elég puritán, így ajánlott a hozzá tartozó múzeum, a harangtorony és a minden szempontból lélegzetelállító keresztelőkápolna megtekintése.

A család mecénási tevékenységét a város több építménye is magán viseli. A 390-ben épített San Lorenzo-templom, melyhez hozzá tartozik a Mediciek kápolnája, egyben a család legnagyobb tagjainak nyugalóhelye is. Jellemző, hogy Cosimo testét az atemplo mot tartó főoszlopba temették, aminél szimbolikusan nem is lehetne kifejezni, hogy a család és a város hatalmának ő a megalapozója. Fontos kiemelni Cosimo könyvtárát, mely tízezernél is több ritka latin, ógörög, arab, kopt, szír és héber nyelvű kéziratot őriz. Ezek között megtalálhatóak Vergilius és Petrarca kéziratai, de az irodalmi műveken kívül jogi, tudományos és vallásos iratokat is rejtenek

a falak. A könyvtárát Lorenzo, Cosimo unokája egy új épületbe költöztette, melynek terveit Michelangelo készítette el.

A város másik jelképe a régi híd, vagyis a Ponte Vecchio, amely 1345 óta ível át az Arno felett. A híd két oldalán a mai napig ékszerész-mesterek és aranyművesek élnek és alkotnak, rengeteg turista tekintetét odavonzva.

Innen érdemes az Uffizi képtár felé vennünk az irányt, ahol az antik szobrászat remekeitől kezdve olyan festők képeit csodálhatjuk meg, mint Giotto, Botticelli, Leonardo da Vinci, Raffaello, Michelangelo vagy Caravaggio. A kiállítás képanyaga a barokk festészet kiválóságainak koráig kalauzolja el a látogatót. Amennyiben az ember még be tud fogadni némi művészetet, érdemes a Pitti-palotát is megtekinteni, ahol a klasszicizmustól a 20. század elejéig terjedő időszak festészetébe feledkezhetünk bele. A palota volt II. Viktor Emánuel király rezidenciája is, tehát a királyi pompa önmagában is letaglózza az embert. Az már csak hab a tortán, hogy a palota mögött elterülő Boboli-kert a csodás növényvilágával igazi paradicsomként hat a nyüzsgő város közepén.

Lenyűgöző látványban lehet részünk, ha a Piazzale Michelangeloról nézünk le a város történelmi központjára, ami a világörökség része. Itt fényképezkedhetünk Dávid szobrának másolatával, de az eredetiért a Galleria dell'Accademia-ra kell mennünk, ahol Donatello több más szobra is áll.

A város rengeteg látványjának felsorolásához nem elég egy ilyen rövidke cikk, hiszen megannyi templom, múzeum, kulturális emlék bújik meg lépten-nyomon. És akkor még nem is beszéltünk a hangulatos utcáskákról, a hatalmas piacról, az utánozhatatlan ízekről! Firenze egy olyan város, mely nem csak visszaemlékezik a múltjára, hanem büszkén vallja azt jelenének és jövőjének.

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap